

ubbliare, ubbidire, uccidere, ufficio, uliva etc. in locu de longus, obliviare, obedire, occidere, officium, oliva ale latiniloru, de in carele si noi lungu, uitare cá si oblitare, ucidere.

Deci primitivu e de a se presupune in tote cuvintele ce si in statulu radicale subtu accentu au u in locu de o al' latiniloru, pr. in κδτε, κδρτε, δωz, μδρδ, δραρε, φδρμz etc. lat. cos-cote, cors-te ital. corte, ostium-a ital. uscio, morus, oro-are, forma; er' mai alesu cele cu n dupa sene, pr. munte, punte, frunte, φρδνηz, τδνηδ, ρzπδνηδ, ακκδνηδ, πδμηδ, bunu, sunetu, tunetu, lungu etc. de in care unele chiaru si clasicii latini le au scrisu cu un **). De υ diuometatitu mai diosu (XIII).

Derivatu e, candu in form'a primitiva subtu accentu are o, si numai in formele secundarie υ, pr. in δλτκα, πδρτκα etc. de in ωλz, πορκδ (VI, b).

Primitivulu se scaimba:

a) in z, in capetulu unoru cuvente spre mai mare soliditate, pr. μxηz de in μxηδ, care inse in plur. se mai afla la celi vechi; in κz in locu de κδ lat. quod in locu de quod seau quam, femeninu in locu de neutru, cá quia de inquis,

**) Ib. „ Lucretius in I. libro (v. 721) Augustoque fretu rapidum mare dissecat undis; pro fretu. Idem in III. (v. 991) Atque animarum etiam quaecunque Acherunte profundo; pro Acheronte. “ Adauge l. I. v. 119. „ Detulit ex Helicone perenni frunde coronam“; v. 231. „ Unde mare, ingenui fontes, aeternaque longe Flumina“. Cf. Charis. I.I, c. XXI, 104: „ Frus hujus frundis“ etc. de in Enniu.